

شکنجه و اعدام ، ابزار جمهوری اسلامی

جهت حفظ "هیبت حکومت" !

مردم مبارز ایران !

هر روز خبر اعدام تعداد بیشتری از زندانیان در روزنامه های رژیم رسماً اعلام میشود. از تهران و کرج تا کردستان و بلوچستان و از اهواز تا سبزوار در همه جا بساط دار بر پا شده و دسته دسته جوانان این سرزمین را می کشند تا به خیال خام خودشان فضای رعب و وحشت را هر چه بیشتر در سراسر کشور حاکم و مانع از رشد و گسترش مبارزات مردم گردند.

همزمان با به دار آویختن داود توتا زهی زندانی سیاسی بلوچ در روز شنبه ۳۰ دی ماه در زندان مرکزی زاهدان، خبر تائید احکام اعدام پنج زندانی سیاسی خلق عرب توسط دیوان عالی به اتهام "مخاربه" و "فساد فی الارض" و "اقدام علیه امنیت ملی" منتشر می شود و این در شرایطی است که حکم اعدام رضا ملازاده از اهالی روستای آشناک شهرستان سلماس به بهانه همکاری با پژاک به خانواده اش داده شده و زانیار و لقمان مرادی نیز به اتهام "مخاربه" در انتظار اجرای حکم اعدام خود می باشند.

رژیمی که در پرونده سیاهش تنها در سال گذشته نام ۵۷۸ زندانی اعدام شده درج گشته حال با توسل به موج جدیدی از اعدام قصد دارد رکورد تازه ای در وحشیگری و جنایت به نام خود ثبت نماید، تا کسی فراموش نکند که جمهوری اسلامی دیکتاتوری لجام گسیخته ای است که از هیچ جنایتی جهت حفظ سلطه ضد مردمی اش ابائی ندارد. این رژیم ددمنش در حالی که زندانیان را به دار می کشد، با سبیتی حیرت انگیز این وحشیگری زور سازمان یافته دولتی را جهت ایجاد فضای هر چه خشونت بارتر و ایجاد رعب و وحشت هر چه بیشتر در جامعه به نمایش می گذارد؛ تا جایی که اخیراً در شهر سبزوار دو تن از زندانیان را در ورزشگاه شهر و در مقابل چشم مردمی که به شیوه های گوناگون برای مشاهده این نمایش مرگ جمع شده بودند به دار آویختند.

هدف از همه این اعدام ها زهر چشم گرفتن از توده های تحت ستم ایران در جهت حفظ سیستم سرمایه داری حاکم که با هزار رشته به سرمایه داری امپریالیستی در سطح جهان وابسته است، می باشد. هدف آن است که با ایجاد فضای رعب وحشت در میان توده های مردم ما، سرمایه داران دندان گرد ایرانی و خارجی و رژیم حامی شان یعنی جمهوری اسلامی بتوانند چند صباحی بیشتر مردم رنجیده را استثمار و چپاول کنند. از این روست که اعدام با ماهیت رژیم هائی چون جمهوری اسلامی تنیده شده است. اساساً همانطور که مارکس، اندیشمند و آموزگار بزرگ پرولتاریای جهان تأکید کرده است اعدام و کشتن انسان ها برای زهر چشم گرفتن از توده های تحت ستم، ذاتی جوامع طبقاتی است، و تنها با مبارزه برای از بین بردن چنین جوامعی است که می توان جامعه ای ساخت که در آن از اعدام خبری نباشد.

تجربه بیش از ۳۳ سال سلطه جمهوری اسلامی نشان داده که تا این رژیم در قدرت است در جهت حفظ منافع سرمایه داران و سیستم سرمایه داری وابسته ایران، بساط دار و شکنجه نیز برقرار خواهد بود. به همین دلیل هم برای رهائی از اوضاع دهشتناک کنونی با همه وحشی گری های موجودش، چاره ای جز مبارزه جهت سرنگونی این رژیم با همه دارو دسته های درونی اش وجود ندارد. مبارزه ای که شعله کشیدنش در اینجا و آنجا چنان سردمداران دزد و فاسد جمهوری اسلامی را به وحشت انداخته که برای مخفی کردن این ترس و وحشت، اعدام های شان را در مقابل چشم مردم به نمایش می گذارند.

نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

چریکهای فدائی خلق ایران

۳۰ دی ماه ۱۳۹۱ - ۱۹ ژانویه ۲۰۱۲